Kardinál Müller odkazuje: „Dúhové vlajky nemajú v Cirkvi miesto“ a vyzýva na zastavenie nemeckej Synodálnej cesty

[illegible] 2026 , , ,

Kardinál Gerhard Müller odmieta autoritu dokumentov nemeckej Synodálnej cesty a zdôrazňuje, že pápež Lev XIV. je nástupcom svätého Petra, nie pápeža Františka. Vyzval tiež na zastavenie nemeckej Synodálnej cesty. Jej dokumenty podľa neho „nemajú nijakú hodnotu pre Učiteľský úrad Cirkvi“. Zároveň zdôraznil, že pápež Lev XIV. musí dokumenty predchádzajúceho pontifikátu vykladať v súlade s nemennou katolíckou náukou.

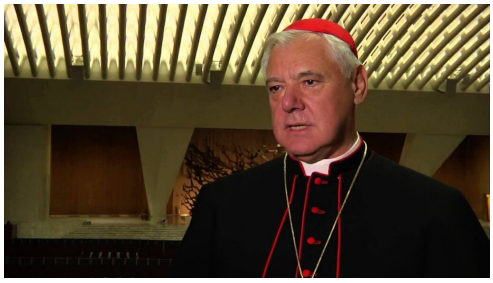

Kardinál G. Müller

zdroj: sníka obrazovky, youtube.com

Emeritný prefekt Kongregácie pre náuku viery (dnes dikastérium) sa takto vyjadril v rozhovore zverejnenom 21. októbra v rámci série *Dispatches* Gibbonsovho inštitútu, ktorú pripravuje Jan Bentz. Nemeckú Synodálnu cestu obvinil z presadzovania ideologických postojov namiesto katolíckeho učenia.

Bývalý regensburský biskup tiež odmietol predstavu Cirkvi ako permanentného synodálneho zhromaždenia. „Existuje Cirkev, katolícka Cirkev založená Ježišom Kristom, jedna, svätá, katolícka a apoštolská Cirkev. A existujú synody, existujú koncily. Ale Cirkev ako taká nie je permanentnou synodou,“ vyhlásil.

Podľa kardinála sa skutočný život Cirkvi neodohráva na nekonečných rokovaniach, ale v ohlasovaní evanjelia, kresťanskom rodinnom živote, každodenných povinnostiach, sviatostiach a

liturgii. „To je Cirkev. A nepotrebujeme permanentný koncil, aby sme o tom hovorili.“

Kardinál Müller zdôraznil, že učenie o rozdiele medzi mužom a ženou a manželstve jedného muža a jednej ženy nemožno nahradiť súčasnými ideologickými predstavami. „Vaše telo vám bolo dané. Mužské alebo ženské telo je Božím darom pre vás. Patrí k vašej vlastnej osobe.“

Jeho kritika sa však netýkala iba sexuality. Podľa kardinála sa nemecké synodálne diskusie sústreďujú skôr na moderné politické a kultúrne ideológie než na Božie zjavenie v Ježišovi Kristovi. „Nehovorilo sa o Bohu, o zjavení Ježiša Krista, jediného Spasiteľa,“ vyhlásil a kritizoval vplyv woke ideológie.

Dokumenty Synodálnej cesty podľa kardinála Müllera nemožno považovať za autoritatívne vyjadrenia katolíckeho učenia. Namiesto zakotvenia vo Svätom písme a posvätnej Tradícii predstavujú skôr zbierku súčasných ideologických názorov. Cirkev by podľa neho mala hľadať usmernenie u svätcov, mučeníkov a učiteľov Cirkvi, nie u moderných ideológov, medzi ktorými výslovne spomenul Judith Butlerovú.

Pápež Lev XIV. je nástupcom svätého Petra, nie pápeža Františka

Mimoriadnu pozornosť venoval kardinál povahe pápežského úradu. Zdôraznil, že teologická autorita Leva XIV. nevyplýva z jeho vzťahu k predchádzajúcemu pontifikátu, ale z Petrovho úradu.

„Pápež nie je nástupcom predchádzajúceho pápeža, ale nástupcom svätého Petra,“ povedal. „Chronologicky je teda nástupcom pápeža, ktorý bol pred ním, ale to nemá nijaký teologický význam.“

Poslaním pápeža je napĺňať Kristovo poverenie dané Petrovi, utvrdzovať katolíkov vo viere a ohlasovať Ježiša Krista ako jediného prostredníka medzi Bohom a ľudstvom. Kardinál Müller pripomenul Kristove slová: „Ty si skala. Na tejto skale postavím svoju Cirkev, Cirkev živého Boha.“

Kardinál zároveň porovnal praktický prístup pápeža Františka s teologickou dôslednosťou Benedikta XVI., z ktorého učenia sám vychádza.

Dotkol sa tiež požehnávania osôb žijúcich mimo manželstva a prijímania Tela Kristovho ľuďmi, ktorí nie sú v stave posväcujúcej milosti. Zdôraznil, že nejasnosti v pápežských dokumentoch nemožno vykladať ako povolenie konať proti katolíckej náuke. Z vyjadrení kardinála Müllera vyplýva, že nezáväzné dokumenty a praktické opatrenia jedného pontifikátu nemôžu natrvalo zaväzovať jeho nástupcov. Rozhodujúcim kritériom zostáva vernosť apoštolskej viere.

Nemecká Synodálna cesta a jej ďalšie smerovanie

Nemecká Synodálna cesta ukončila svoje formálne zhromaždenia šiestym plenárnym zasadnutím v januári 2026 v Stuttgarte. Účastníci prijali stanovy stálej „Synodálnej konferencie“, zloženej z biskupov a laikov, ktorá má pokračovať v uskutočňovaní uznesení týkajúcich sa požehnávania

párov rovnakého pohlavia, postavenia žien a riadenia Cirkvi.

Stanovy boli koncom marca predložené Vatikánu, ktorý ich zatiaľ neschválil. Plánované novembrové zasadnutie konferencie bolo preto odložené. Predseda Nemeckej biskupskej konferencie Heiner Wilmer pripustil, že rokovania si vyžiadajú ďalší čas.

Niektoré nemecké diecézy už začali uskutočňovať vybrané odporúčania Synodálnej cesty, iné ich odmietli. Vatikán pritom trvá na tom, že nijaký národný synodálny orgán nesmie obmedzovať právomoci biskupov ani postaviť spoločné rozhodovanie laikov a duchovných nad biskupskú autoritu. Progresívci a synodálne rozkonárení potentáti však preferujú v prvom rade svoje subjektívne predstavy.

Pohľad katolíckej tradície

Vyjadrenia kardinála Müllera pripomínajú základnú pravdu katolíckej viery: Cirkev nie je ľudským výtvorom, ktorého podstatu možno meniť podľa požiadaviek jednotlivých generácií. Jej zakladateľom je Ježiš Kristus, ktorý Petrovi povedal: „Ty si Peter a na tejto skale postavím svoju Cirkev a pekelné brány ju nepremôžu.“ (Mt 16,18). Kristus neustanovil parlament rozhodujúci hlasovaním o Božom zjavení, ale Cirkev, ktorej zveril poklad viery, sviatosti a starostlivosť o spásu duší. Synody a koncily majú chrániť a vysvetľovať apoštolskú vieru, nie vytvárať nové náboženstvo.

Práve preto je nemecká Synodálna cesta z pohľadu katolíckej tradície problematická. Ak sa katolícke učenie začne prispôsobovať súčasným ideológiám, poradie autorít sa obráti: namiesto posudzovania sveta vo svetle evanjelia sa evanjelium začne posudzovať podľa predstáv sveta. Učenie o manželstve, ľudskej prirodzenosti či sviatostnom kňazstve však nie je výsledkom prieskumov verejnej mienky. Svätý Pavol varoval: „Ale keby sme vám hlásali my alebo aj anjel z neba iné evanjelium, ako sme vám hlásali, nech je prekliaty!“ (Gal 1,8)

Zásadné sú aj kardinálove slová o pápežskom úrade. Lev XIV. je chronologickým nástupcom Františka, jeho duchovná autorita však vyplýva z úradu zvereného Kristom svätému Petrovi. Nie je preto povinný pokračovať v každom pastoračnom či administratívnom rozhodnutí svojho predchodcu, musí však zachovávať apoštolskú vieru. I. vatikánsky koncil v konštitúcii *Pastor aeternus* pripomenul, že Duch Svätý nebol Petrovým nástupcom prisľúbený na zjavovanie nového učenia, ale na verné zachovávanie a vysvetľovanie pokladu viery.

Poslaním Cirkvi nie je poskytovať náboženské požehnanie každej spoločenskej zmene, ale ohlasovať pravdu o človeku, hriechu, pokání a vykúpení. Kristus prijímal hriešnikov s milosrdenstvom, nikdy však nepredstavoval hriech ako cnosť. Jeho slová „Choď a už nehreš!“ (Jn 8,11) zostávajú trvalou súčasťou evanjelia. Skutočná pastoračná láska preto nespočíva v zamlčiavaní Božích prikázaní. Ani dúhové vlajky, ani politické heslá, ani nekonečné synodálne rokovania nemôžu nahradiť Kristov kríž, sviatosti a výzvu k obráteniu.

Cirkev dnes nepotrebuje ďalšie ideologické experimenty, ale svätých kňazov, odvážnych biskupov a veriacich, ktorí sa nehanbia za Krista. Potrebuje dôstojnú liturgiu, ohlasovanie evanjelia, katechézu a starostlivosť o spásu duší. Jej budúcnosť nezávisí od prispôsobovania sa duchu doby, ale od vernosti svojmu božskému Zakladateľovi.

Pretože Kristus neprikázal apoštolom, aby prispôsobovali evanjelium svetu. Prikázal im, aby evanjeliom obrátili svet.

Branislav Krasnovský

Zdroj: advaticanum.com, titulný obrázok, zdroj – snímka obrazovky, youtube.com

URL adresa článku:
http://christianitas.sk/kardinal-muller-odkazuje-duhove-vlajky-nemaju-v-cirkvi-miesto-a-vyzyva-na-zastavenie-nemeckej-synodalnej-cesty/